

Cảm Ơn Em Tình Yêu

Nếu không nghe em nói: Kìa Mùa Xuân Đang Về...thì trên con đường quê, không có hoa quỳ đẹp. Không em - không gì hết! Có em - Bốn Mùa Xuân!

Cảm ơn em, Tình Nhân. Có thể Tình rất gần trong bàn tay mình nắm...Có thể Tình xa lắm...bây giờ anh nhớ em! Em, ai biểu là chim, con chim xanh vừa đậu. Anh tìm cọng cỏ gấu lót ổ cho em nha!

Ai biểu em là hoa...hoa, kìa kìa, đang nở! Mùa Xuân là nhưng nhớ hơi thở đùa mây bay...Hãy ngủ đi, giấc ngày, anh hôn môi em thắm...Anh đắp mền, em ấm, thở mù sương cho anh!

Em, ô! Mắt long lanh, giấu mặt trời chi vậy? Ngủ đi đừng động đậy, ngủ đi đôi mắt thương...Trong mơ, dẫu chập chờn, chúng mình bay liền cánh. Trong mơ, trời có lạnh...cây liền cành đan nhau!

Hãy nghĩ tới ngày sau, cảm ơn hoài cổ tích! Hãy nhớ những lời Hịch, cuối cùng là Yêu Thương!

Người ta giữ biên cương vì Tình Yêu Tổ Quốc! Người ta nén nước mắt...để tưới cỏ, em à. Mưa có thể không sa trong một thời tao loạn. Nếu đời đừng tứ tán, mưa nắng không thành Thơ!

Em ơi, anh ngần ngại tại-sao-mình-gặp-gỡ? Tại sao duyên kỳ ngộ thường ở vệ đường hoa? Tú Uyên, Giáng Kiều xưa...vì sao nên duyên nợ? Vườn Bích Câu hoa cỏ cơn gió đùa hiu hiu...Cảm ơn em Tình Yêu! Cảm ơn em Tình Yêu!

*

Mấy nụ hôn là nhiều đủ cho chiều kỷ niệm? Ôi nụ hôn thật hiếm con chim trời tha, bay...Anh thả em, bàn tay, anh ôm em vai tóc. Ô kìa sao em khóc? Mưa mùa Xuân phát phơ...

Trần Vấn Lệ